

Fontos bizonyásgtétel

Healdsburg, Kalifornia, 1882. március 28. {5T 45}

{5T 45}

Kedves testvérem, {5T 45}

jókor kaptam meg leveledet! Egyrészt örültem, hogy hallok felőletek, másrészt viszont szomorú voltam leveled tartalma miatt. Hasonló értesülések érkeztek hozzám másoktól is. Levedből tudom, milyen álláspontot foglaltál el a B. testvérrel szembeni eljárásotokban. {5T 45.2}

Nem lep meg, hogy efféle helyzet állhat elő Battle Creekben, de elszomorít, hogy téged is a helytelen oldalon látlak, nagyra becsült testvérem, azok között, akikről tudom, hogy nem Isten vezeti őket. Bár néhányan becsületesek, csak félrevezették őket, más forrásból merítették tapasztalataikat, nem Isten Lelkétől. {5T 45.3}

Óvakodom attól, hogy egyes személyeknek fejtessem ki véleményemet ezekben a fontos ügyekben, mert gyakran visszaélnék azzal, amit mondok, akár a legbizalmasabb ügyben is. Vannak, akik azzal a kifejezett céllal jönnek hozzám, hogy különféle ügyekben állásfoglalást csikarjanak ki tőlem, azután eltorzítva félremagyarázzák, s az enyémmel homlokegyenest ellenkező elgondolás alátámasztására használják. Isten ítélőszéke előtt kell majd szembenézniük hamisságukkal. {5T 45.4}

A jelenlegi nehézségek kezdetén eltökéltem, hogy hallgatni fogok. Azt gondoltam, hagyom az ügyeket a maguk útján kifejlődni, hiszen kapva kaptak az alkalmon, hogy gáncsolják férjemet. Hátha belátják, hogy bár a férfi, akire panaszkodtak, már a sírban nyugszik, mégis zúgolódás lakik a szívükben, amely még mindig nem enyészett el. {5T 46.1}

Tudtam, hogy elkerülhetetlen a válság. Isten félreérthetetlen, éles hangú bizonyásgtételt küldött nekik, hogy elejét vegye annak, ahová ügyeink mára jutottak. Ha engedelmességek volna a Szentlélek figyelmeztetésének és kéréseinek, akkor most egységnek és békének örvendhetnénk. De nem hallgattak a bizonyásgtételekre, pedig azt állították, hogy hisznek bennük. Ezért messzire szakadtak Istentől, Ő pedig visszavonta tőlük áldásait. {5T 46.2}

Isten különféle eszközöket használ fel az emberek üdvössége érdekében. Szól hozzájuk Igéjében és igehirdetőin keresztül, Szentleke által pedig a figyelmeztetés, megrovás és tanítás üzenetét küldi. Ezeknek az eszközöknek az a célja, hogy felvilágosítsák Isten népét, tudomásukra adják kötelességeiket, bűneiket, s azokat az áldásokat, amelyeket elnyerhetnek. Céljuk az, hogy fölébressze bennük lelki szükségleteik tudatát, hogy Krisztushoz forduljanak, és benne találják meg azt a kegyességet, amelyre szükségük van. Isten útja helyett sokan mégis a saját útjukat választják. Nem élnek összhangban Istennel, és nem is élhetnek, amíg meg nem feszítik énjüket, és nem él bennük Krisztus hit által. {5T 46.3}

Tetteivel az ember vagy elveti Krisztust – mivel nem hajlandó ápolni magában az Ő lelkületét, sem példáját követni –, vagy pedig személyes közösségre lép a Megváltóval, úgy, hogy lemond az önzésről, hisz Őbenne és engedelmeskedik Neki. Személyesen nekünk kell Krisztust választanunk, mert Ő választott előbb minket. Különösképpen azoknak kell kialakítaniuk az egységet Krisztussal, akik természetüknél fogva ellenséges érzülettel vannak iránta. Ez a teljes ráhagyatkozás kapcsolata, s a büszke szívnek feltétlenül meg kell tennie ezt a lépést. Mélyen az elevenbe vágó folyamat ez, mégis Krisztus sok hitvalló követője mit sem tud erről. Névleg ugyan elfogadják a Megváltót, de nem teszik szívük egyetlen uralkodójává. {5T 46.4}

Sokan ráébrednek, hogy meg kell békülniük Istennel, s azután szükségletük felismerésével és a szívük megváltoztatása iránti vágyakozással megkezdődik a küzdelem. Ez nagy erőfeszítést követel, hiszen le kell mondaniuk akaratukról, talán még szeretetük vagy törekvéseik választott tárgyairól is. Ezért sokan habozni kezdenek, tétovázni, majd visszafordulnak. De minden igazán megtért szívnek meg kell vívnia ezt a harcot. Küzdenünk kell a kísértések ellen kívül is, belül is. Le kell győznünk, meg kell feszítenünk bűnös kívánságaikat. Ekkor születik meg lelkünk Krisztussal kötött szövetsége. Amint a száraz, látszólag élettelen ágat beoltják az

élő fába, úgy válhatunk mi is az igaz Szőlőtő venyigéivé. Krisztus minden követője olyan gyümölcsöt terem majd, amelyet Ő termelt. Miután ez a szövetség létrejött, továbbra is csak szüntelen, buzgó igyekezettel lehet megőrizni azt. Krisztus a hatalmával tartja fenn és őrzi ezt a szent kapcsolatot, de a támogatásra szoruló, önmagában tehetetlen bűnösnek is lankadatlan törekvéssel kell megtennie a magáét, nehogy az ellenség könnyörtelen, alattomos támadása elválassza őt Krisztustól. {5T 47.1}

A keresztyén őrkdjék szüntelenül, virrasszon lelke minden bejárata fölött, ahol az ellenség hozzáférhetne. Imádkozzék Isten segítségéért, egyúttal eltökélten álljon ellen minden bűnös hajlamának. Bátorsággal, hittel és kitartó fáradozással győzni tud. De el ne feledje, hogy a győzelemhez Krisztusnak kell benne lakoznia, neki pedig Krisztusban. {5T 47.2}

A hívők Krisztussal való közössége természetesen arra vezet, hogy egymással is egy akaraton lesznek, s ez a legtartósabb egység a Földön. Krisztusban egyek vagyunk, ahogy Krisztus is egy az Atyával. A keresztyének a „szőlővesszők” az élő „tőkén”. Egyik ág sem kapja táplálékát a másiktól. Életünknek a „tőkéből” kell fakadnia. Csakis úgy teremhetjük meg a Szentlélek gyümölcseit, ha személyes kapcsolatban állunk Krisztussal, ha napról napra, óráról órára közösségben élünk vele. {5T 47.3}

Olyan lelkiület tört be a Battle Creek-i gyülekezetbe, amelynek semmi köze Krisztushoz. Ez nem az igazság iránti lelkesedés, nem Isten igéjének szeretete, hanem az önigazultság szelleme. Arra vezet, hogy Jézus fölé emelitek magatokat, s fontosabbnak tartjátok saját véleményeteket és ötleteiteket, mint a Krisztussal és egymással megvalósított egységet. Sajnálatos módon hiányzik belőletek a testvéri szeretet. Bűnbe visszasüllyedt gyülekezet vagytok. Ismeritek az igazságot, mondjátok, hogy egyek vagytok Krisztussal, mégsem teremtek gyümölcsöt, nem gyakoroltok töretlen hitet. Emiatt megkeményedik a szívetek az engedetlenségben és önteltségben. A kegyességben való növekedésünk, örömünk, hasznavehetőségünk, mind Krisztussal kötött szövetségünkötől függ, s a benne gyakorolt hitünk mértékétől. Ez a mi erőnk forrása a világban. {5T 48.1}

Ti itt, Battle Creekben egymás elismerésére vágytok. De mit ér az emberek megbecsülése és helyeslése annak, aki Isten fiának, Krisztus örökostársának tekinti magát? Mit jelenthet a világ öröme annak, aki osztozik Krisztus minden ismeret felülmúló szeretetében? Mit számít az emberek megvetése annak, akit Isten a Megváltó által elfogad? Nem élhet önzés annak szívében, aki gyakorolja a Krisztusba vetett hitét, amint a világosság és a sötétség sem férnek meg egymással. A lelki hidegség, a hanyagság, a büszkeség és a gyávaság mind visszahúzódnak a hit jelenlététől. Akik szoros egységben élnek Krisztussal, mint a szőlővessző a tőkével, azok csakis Őrála tesznek bizonyosságot mindenkinek. {5T 48.2}

Krisztusban vagytok-e? Ha nem ismeritek el, hogy tévelygő, ítéletre méltó bűnösök vagytok, hanem magatokat dicsőítitek, akkor nem éltek Őbenne. Ha van valami jó bennetek, az kizárólag a szánakozó Üdvözítőnek köszönhető. Születésetek, hírnevetek, gazdagságotok, tehetségeitek, erényetek, istenfélelmetek, jótékonyágotok vagy bármi más, ami bennetek van, nem teremtenek egységet köztetek és Krisztus között. A gyülekezetben betöltött tisztségeitek, testvéreitek megbecsülése mit sem ér, ha nem hisztek Krisztusban. Nem elég, ha hisszük, amit hallunk Róla. Benne kell hinnünk! Teljesen a Megváltó könyörületére kell hagyatkoznunk. {5T 48.3}

Battle Creekben sokan nem élnek imaéletet, nem gondolnak Krisztusra, és nem Őt dicsőítik a környezetükben élők előtt. Nincsen mondanivalótok Krisztus dicsőítésére. Nem tesztek semmit az Ő dicsőségére. Sokak számára annyira idegen a Megváltó, mintha sohasem hallották volna a nevét. Nem él bennetek Krisztus békéje, mert nincs igaz alapotok e békéhez. Nincs közösségetek Istennel, mert nem vagytok egyek Krisztussal. Üdvözítőnk mondta: „Senki sem mehet az Atyához, csak általam.” (Jn. 14:6) Nem vagytok hasznosak Krisztus művében. Nélküle „semmit sem cselekedhettek”, semmit Isten szemében, semmit, amit Megváltónk elfogadna a kezetekből. Krisztus nélkül semmitek sem lehet, csak csalfa ábrándjaitok, mert Ő maga mondja: „Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad. Összeszedik, tűzre vetik, és elég.” (Jn. 15:5-6) {5T 49.1}

A krisztusi élet fejlődését a növekvő alázat jellemzi, az pedig a növekvő ismeret eredménye. Aki egy Krisztussal, az eltávolodik minden bűntől. Isten félelmében hirdetem nektek: tudtomra adták, hogy sokan

közületek nem fogják megütni az örök élet mértékét, mert hamis alapokra építenek. Isten magatokra hagy benneteket, „hogyan megalázzon, próbára tegyen, megvizsgálja szíveteket”. Elhanyagoljátok a Szentírást. Lenézitek és elvetitek a bizonyágtételeket, mert megfeddi dédelgetett bűneiteket, s megzavarja önteltségeket. Amikor valaki a szívébe zárja Krisztust, akkor az Ő képmása tör felszínre az életében. Ahol valamikor a büszkeség trónolt, ott most alázat uralkodik, szelídség, türelem enyhíti a természettől fogva romlott, féktelen jellem durva vonásait. A Jézus iránti szeretet a népe iránti szeretetben fog kivirágozni. Ez nem szeszélyesen változó, fel-fellobanó, majd újra elhidegülő, hanem kitartó, mély és erős szeretet. A keresztyén élete mentes lesz minden színleléstől, mesterkéeltségtől, hamisságtól. Becsületes, igaz és magasztos élet ez: Krisztus szól minden szavából, Ő tűnik fel minden tettében. A benne élő Üdvözítő világossága ragyog át rajta. Istennel tanácskozva, boldogan elmélkedve a mennyei dolgokról, készülődik a mennybe, s fáradozik, hogy másokat is Krisztus nyájába gyűjtsön. Üdvözítőnk mindent meg tud és meg akar tenni értünk, még azon felül is, amit kérünk vagy megértünk. {5T 49.2}

A Battle Creek-i gyülekezetnek alázatra, tettetés nélküli, szerény lelkületre van szüksége. Tudtomra adták, hogy sokan az elsőség szentségtelen vágyát melengetik magukban. Kedvelik a hízelgést, s gyanakodva őrködnek, nehogy mellőzzék vagy megsértsék őket. Kemény, kérlelhetetlen a lelkületük. Virít bennük az irigység, az ellenségeskedés és a versengés. {5T 50.1}

Semmi sem elengedhetlenebb az Istennel való közösség létrejöttéhez, mint a legmélységesebb alázat. Azt mondja a Magasságos és Szent: „A megtört és alázatos szívűekkel lakom...” (Ésa. 57:15) Míg mohón törekedtek az elsőségekre, ne feledjétek, hogy ha nem ápoljátok magatokban a szelíd és alázatos lelkületet, utolsó lesztek Isten szemében. A büszkeség sokakat el fog buktatni ott, ahol pedig sikeresek lehettek volna. „A tisztességnek előtte jár az alázatosság.” (Péld. 15:33) „Jobb a szerényekkel alázatban élni, mint a gőgösökkel zsákmányon osztozni.” (Péld. 16:19) „Amikor Efraim szólt, félelem támadt; nagy tekintélye volt Izraelben, de vétkezett a Baállal, és elpusztult.” (Hós. 13:1) „Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.” (Mt. 22:14) Sokan hallják a könyörület hívását, de sokakat kerülnek majd el az élő Isten pecsétjével. Kevesen alázzák meg magukat, mint a kisgyermek, hogy beléphessenek Isten országába. {5T 50.2}

Kevesen fogadják Krisztus kegyelmét megalázkodással, méltatlanságuk mély és állandó tudatával. Nem bírják elviselni Isten hatalmának megnyilvánulásait, mert önteltséget, büszkeséget és irigységet melengetik magukban. Ezért tehet most csak oly keveset értünk az Úr. Isten azt akarja, hogy személyesen keressétek a szeretet tökéletességét és szívetek alázatát. Ápoljátok magatokban azokat a jellemvonásokat, amelyek alkalmassá tesznek a tiszta és szent társaságra. {5T 50.3}

Isten átalakító erejére van szükségetek. Keressétek Őt! Lelketek üdvére kérlek, ne hanyagoljátok el többé ezt a kötelességet! Minden bajotok forrása az, hogy elszakadtatok Istentől! Azért vagytok széthúzó és viszálykodó, mert keresztyénietlen a jellemetek. {5T 51.1}

Az is megfordult a fejemben, hogy hallgatok, hagyom, hogy magatok ismerjétek fel és iszonyodjatok el utatok bűnös voltától. De ha valaki eltávolodik Istentől, megkeményedik a szíve, elvakul a gondolkodása, ezért egyre kevésbé ismeri fel valódi állapotát. Míg végül Isten vissza nem vonja kegyelmét, amint végül a zsidó néptől is visszavonta. {5T 51.2}

Szeretném, ha pontosan megértenétek állásfoglalásomat. Nem értek egyet a testvérünkkel szembeni eljárásokkal. Az ellenség sokak szívében gyűlöletet szít. Szájáról szájra adják testvérünk tévedéseit, s ahányszor elismélik, annyiszor hozzátoldanak, súlyosbítva azokat. Mindez olaj a tűzre a pletykáló nyelvek számára. Éppen azok a szülők ellenkeznek a legvehemensebben, ha az iskolában megfélemezik vagy megfenyítik gyermekeiket, akik sohasem éreztek kellő felelősséget kicsinyeik üdvössége iránt, s nem fegyelmezték eléggé őket. Némelyik gyermek a gyülekezet és a „Krisztus-váró” név szégyene. {5T 51.3}

Mivel a szülők megvetik a feddést, szembeszegülnek, ha gyermekeiket megrójják, s még csak nem is rejtegetik felháborodásukat a gyerekek előtt! E szülők bűne ott kezdődött, hogy már otthon félrenevelték gyermekeiket. Vannak gyermekek, akik örökre el fognak veszni, mivel nem tanították őket Isten szavára, s ezért nem váltak keresztyénekké már a szülői házban. A szülőknek ahelyett, hogy gyermekeik pártjára állnának – aminek igen

romboló hatása van -, meg kellett volna leckéztetniük őket, s inkább támogatni a hűséges tanítót. Ezek a szülők nem egyek Krisztussal, ezért hanyagolják el kötelességeiket. Amit vetettek, azt is aratják majd. {5T 51.4}

Az iskolában tanító testvérünknek nem csak az nehezítette a dolgát, hogy a gyerekek fegyelmezetlenkedtek, hanem az is, hogy a szülők rövidlátón nevelték gyermekeiket. Ez hozta létre és dagasztotta óriásira a fegyelmezés gyűlöletét. A túl sok munka, a szüntelen aggodalom, a segítség hiánya, sőt az állandó idegeskedés odahaza, néha annyira túlfeszítette a húrt, hogy testvérünk olykor elveszítette önuralmát és meggondolatlanul cselekedett. Némelyek pedig kaptak az alkalmon és jelentéktelen melléfogásait felnagyították. {5T 52.1}

Azok a hitvalló szombattartók, akik egyesítik Krisztust Béliállal, akik egyik kezükkel az igazságot, a másikkal a világot ragadják meg, olyan légkörrel vették körül gyermekeiket, amely idegen Krisztus Lelkétől, és sötét árnyékot vetettek a gyülekezetre. Nem merték nyíltan ellenezni az igazság követelményeit, és nem merik bátran kijelenteni, hogy a bizonyágtételekben sem hisznek, mégsem engedelmessé válnak egyiknek sem. Bár a szájukkal mindkettőben hisznek, tetteikkel mindkettőt megtapodják. Elvárják ugyan az Úrtól, hogy beváltsa rajtuk ígéreteit, de nem hajlandók elhagyni mindazt, ami Krisztus vetélytársa lehet a szívükben. Az igehirdetés alatt ott lappang a csak részben elfojtott világiasság, s nem áll be elsöprő változás a jellemükben. A világi vágyak, a test kívánsága, a szem kívánsága, az élet kevélysége - végül ezek győzedelmeskednek. Pedig hitvalló keresztények valamennyien. Benn áll a nevük a gyülekezet könyvében. Ideig-óráig látszólag vallásos életet élnek, de aztán átengedik szívüket a világ uralmának. {5T 52.2}

Bármik legyenek is a testvérünk hibái, eljárásokat akkor is minősíthetetlen és keresztényietlen. Vájkáltatok az atyafi előéletében, kikutattátok, ami kedvezőtlen színben tünteti fel őt, és akár egyetlen, jelentéktelen szóért elítélnétek. Minden erőfőrtököt arra fordítottátok, hogy vádlóként kerekedhesetek felül. Ne feledjétek, hogy Isten is így bánik majd valamennyiőtökkel. „Amilyen ítélettel ítélek, olyannal fognak megítélni titeket, és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek nektek is.” (Mt. 7:2) Akik részt vettek ebben a becstelen támadásban, azok majd szembesülnek tettükkel. Mit gondoltok, hogyan hat majd e tetteitek a hallgatókra, akik amúgy is türelmetlenek és zabolátlanok? Hogyan hat majd ez jellemükre és életükre? {5T 53.1}

Mit is mondanak a bizonyágtételek ezekről a dolgokról? A jellem akár egyetlen rossz vonása, akár egyetlen melengetett bűn végső soron semlegesíteni fogja az örömhír minden erejét. Egyetlen bűnös kívánság eluralkodása bizonyágot tesz, hogy az illető csak magát áltatja. Valahányszor behódolunk ennek a kívánságnak, mindannyiszor tovább erősödik bennünk az Istentől való elidegenedés. Ellenségünk a kötelességteljesítés fájdalmaival és a bűn gyönyörűségeivel köti gúzsba a csapdájába esett embereket. Csakis azokat fogják megbízhatónak nyilvánítani a mennyben, akik inkább meghalának, semmint hogy helytelen tettet kövessenek el. {5T 53.2}

A gyerek kaphat ugyan alapos vallásos nevelést, de ha a szülők, tanítók vagy gondviselők megtűrik, hogy akár egyetlen rossz szokás is torzítsa jellemét, ez a vétek - hacsak maga a fiatal le nem győzi - uralkodóvá válik benne, s a vesztét okozza. {5T 53.3}

Isten Lelke a következő bizonyágot küldi nektek: Ne egyezkedjétek az ellenséggel! Irtsátok ki a töviseket, vagy pedig a tövisek fognak megfojtani benneteket. Törjétek fel szívetek ugarát! Szántsátok fel mélyen, alaposan! Az igazság ekevasa hadd tépje ki a gyomokat és bogáncsokat! {5T 53.4}

Krisztus így szólt a dühödt, vádaskodó farizeusokhoz: „Aki bűn nélkül van közületek, az vesse rá az első követ!” (Jn. 8:7) Ti, akik olyan készségesen vádoltátok és ítéltétek el a testvéreteket, büntelenek lennétek talán? Ha ugyanolyan alaposan és nyíltan végeznénk kutatást a ti jellemetekben és életetekben, mint ahogyan ti tettétek a testvérünkkel, némelyikőtökéről sokkal rosszabb dolgok derülnének ki, mint róla. {5T 53.5}

Nem merek hallgatni tovább. Figyelmeztetlek benneteket és a Battle Creek-i gyülekezetet: súlyos hibát követtétek el, igazságtalanul bántatok azzal, akinek pedig ti is, gyermekeitek is csak hálával tartoztok. Erről, ugye, elfeledkeztetek? A ti lelkiismereteket terheli, amit a főiskolával tettétek. Most már nagy a békesség, mert a diákok elérték követeléseik teljesítését. Majd ha másik válság áll elő, ugyanolyan rátermett védőügyvédet találnak, mint Z. atyafi, s újra kierőszakolják, amit akarnak. Isten ugyan üzenetet küldött a

tanítóknak, a diákoknak és a gyülekezet tagjainak, de elvetették a szavát. Jobbnak láttátok, ha a magatok útját járjátok, tekintet nélkül a következményekre. {5T 54.1}

Isten figyelmeztetéseket, intéseket adott népünknek, hogy elvonjon a világi szokásoktól és a világi gondolkodástól. Azt kívánja tőlünk, hogy különleges hitünk és jellemünk legyen, hogy a világiaknál sokkal magasabb mértéket üssünk meg. Amikor B. testvér közéték jött, nem tudta, hogyan bánt előzőleg velünk az Úr. Újjonnan jött, csaknem mindent előlről kellett tanulnia. Ti mégis habozás nélkül egyetértettetek vele. Olyan lelkületet és tetteket hagytatok rá, amiben nyoma sem volt Krisztusnak. {5T 54.2}

A diákokban meg tovább tápláltátok a bíráló szellemét, amit pedig Isten Lelke igyekezett elnyomni. Rávettetek őket, hogy visszaéljenek a beléjük vetett bizalommal. Jó néhány olyan fiatal él közöttünk, aki az B. testvértől nyert tudásnak és elveknek köszönheti jellemének legértékesebb vonásait. Sokan az ő nevelésének köszönhetik hasznavehetőségüket, nemcsak a szombatiskolában, hanem munkánk más ágazataiban is. Tekintélyetekkel mégis a hálátlanságot szítottátok, s arra készítettetek a diákokat, hogy azt vessék meg, akit meg kellene becsülniük. {5T 54.3}

Akiket nem értek rendkívüli próbák, azzal hízeleghetnek maguknak, hogy jobbak azoknál, akiknek kemény megpróbáltatásokkal kellett szembenézniük. De kerüljenek csak a próba kemencéjébe, s akkor látható lesz, hogy megközelítőleg sem viselik azt olyan jól, mint az, akit bírálják és megítélik. Az embernek csak kevés fogalma lehet mások gyötrelmeiről. Milyen kevesen értik meg embertársaik körülményeit! Ezért is nehéz jó tanácsot adni, mert amit mi helyesnek vélünk, valaki másnál épp az ellenkezője lehet. {5T 55.1}

B. testvér őszintén vágyik a tudásra. Igyekezett belevésni a diákok tudatába, hogy felelősek vagyunk az időnkért, a képességeinkért és a lehetőségeinkért. Lehetetlenség valakinek annyi gondot, olyan súlyos felelősséget hordozni, hogy ne lenne fáradt és idegileg is kimerült. Akik nem hajlandók olyan terheket vállalni, amelyek a legvégsőig igénybe veszik erejüket, azok mit sem tudnak arról a nyomásról, amely azokra nehezedik, akik ilyen terheket hordoznak. {5T 55.2}

Többen akadnak a főiskolán, akik csak azt idézték emlékezetükbe, ami kedvezőtlen és kellemetlen számukra B. testvérral kapcsolatban. Nincs meg bennük a nemes, krisztusi lelkület, amely nem tételez fel rosszat. A legvégsőig kiforgattak minden elhamarkodott szót és tettet, s akkor hánytorgatták fel, amikor az irigység, az előítélet és a gonosz gyanúsítás eluralkodott a keresztényietlen szívekben. {5T 55.3}

Egy író azt mondta, hogy az irigy emlékezet nem más, mint egy fogas, amelyre a nehezteléseinket fel lehet akasztani. Sokan vannak a világban, akik a szellemi fölény bizonyítékának tartják, ha felsorolják mindazt, amit és akit ki nem állhatnak, ahelyett, hogy azokat az embereket és dolgokat emlegetnék, akiket és amiket kedvelnek. A nagy apostol nem ezt tette. Így intette testvéreit: „...amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek, ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok!” (Fil. 4:8) {5T 55.4}

Az irigy gyanakvás nem csupán a természet elfajulása, hanem lelki betegség is, amely megzavarja a gondolkodást, tönkreteszi a képességeket. Az irigység Sátánnal kezdődött, aki első szeretett volna lenni a mennyben. S mivel nem lehetett az övé minden hatalom és dicsőség, amelyet megkívánt, fellázadt Isten kormányzata ellen. Megirigyelte ősszüleinket is, ezért bűnre csábította őket, s ezzel romlásba döntötte az egész emberiséget. {5T 56.1}

Az irigy ember behunyja szemét mások jó tulajdonságai és jótettei előtt. Mindig készen áll arra, hogy lebecsülje és félremagyarázza azt, ami jó. Az emberek gyakran bevallják és elhagyják másfajta hibáikat, de keveset remélhetünk e téren attól, aki irigy. Mivel az irigység nem más, mint mások magasabbrendűségének el nem ismerése, ezért az irigykedők büszkesége kizárja az engedékenységet. Ha megkíséreljük, hogy az irigy embert meggyőzzük bűnéről, csak annál keserűbben támad szenvedélyének tárgya ellen, s többnyire gyógyíthatatlannak bizonyul. {5T 56.2}

Az irigy ember mérget vet, ahová csak lép. Elidegeníti a barátokat, gyűlöletet és lázadást szít Isten és ember ellen. Szeretné, ha a legnagyobb, a legjobb ismernék el, de nem úgy, hogy önfeláldozó erőfeszítéssel

nagyszerű eredményeket érne el, hanem egy helyben topogva becsmerli a mások erőfeszítéseinek kijáró elismerést. {5T 56.3}

Nem csak a főiskolánkon, a gyülekezetben is akadtak olyanok, akik irigységet táplálnak magukban. Istennek nem tetszik ez a magatartás. Krisztus szerelmére kérlek, testvéreim, soha se bánjatok senkivel úgy, ahogyan B. testvérrel tettétek! A nemes jellemnek nem szerez gyönyörűséget, ha fájdalmat okoz, nem örül, ha felfedezi mások hiányosságait. Krisztus tanítványa undorodva fordul el a botrány tobzódásától. Akik részt vettek benne, azok eljárását ismétlik meg, akik régebben az Úr egyik elesett szolgája ellen fordultak, az ellen, aki éppen az ő szolgálatukra áldozta fel egészségét és erejét. Az Úr az elnyomott védelmére kelt, s szenvedő szolgájához fordította arcának világosságát. Már akkor láttam, hogy az Úr újra próbára teszi majd azokat az embereket, amint most meg is tette, hogy felfedje, ami a szívükben van. {5T 56.4}

Amikor Dávid bűnbe esett, az Úr megengedte neki, hogy válasszon, kitől kapja a büntetését: Isten kezéből, vagy az emberekéből. A bűnbánó király Istent választotta, mert a gonoszok kegyetlenek azzal, aki ki van szolgáltatva nekik. A bűnös, tévelygő embert csak Isten hatalma tartja meg, mégis keményszívű és nem könnyen bocsát meg tévedő testvéreinek. Battle Creek-i testvéreim, hogyan számoltok majd el Isten ítélőszéke előtt? A figyelmeztetéseknek és kéréseknek köszönhetően nagy világosságban részesültetek. Mégis, milyen gorombán fordultatok el a mennyből küldött sugaraktól! {5T 57.1}

A nyelvről, amely kedvét leli a bajkeverésben, s félremagyarázza, amiről tudomást szerez, azt mondja Jakab apostol, hogy lángba borítva elpusztítja egész életünket. A csacsogó nyelv tűzcsóvákat szór mindenfelé. Mit érdeklí a pletyka terjesztőjét, hogy ártatlant feketít be! Nem szünteti be gonosz munkáját, még ha olyanokban pusztítja is el a reményt, akik már amúgy is rogyadoznak terhük alatt. Őt csak az érdekli, hogy kiélhesse botrányt kedvelő hajlamait. Még hitvalló keresztények is behunyják a szemüket az előtt, ami tiszta, becsületos, nemes, szép, de felszednek mindent, ami kifogásolható, kellemetlen, és azt kürtölik világgá. {5T 57.2}

Magatok tártátok ki az ajtót Sátán előtt! Megtisztelő helyet adtatok neki a vizsgálóbizottságaitokban, vagyis „inkvizíciós” összejöveteleiteken. Azonban nem tiszteltétek a testvér jellemének kiválóságát, amit hosszú évek hűségese szolgálatával alapozott meg. Irigy, bosszúálló nyelvek színezték ki tetteit és indítékait, hogy azután mindezt be tudják illeszteni a vádjukba. A feketét fehérnek tüntették fel, s a fehéret feketének. Ha pedig akadt, aki tiltakozott az állításaik ellen, akkor így szóltak: „Igazat mondtunk.” Még ha szerintetek igazat mondtatok is, az sem teszi helyessé az eljárásokat. De még mennyire nem! Ha az Úr egyetlen csokorba fogná az ellenetek jogosan felhozható összes vádat, s ostort fonna belőlük, több súlyos sebet üthetne rajtatok, mint ti tettétek B. testvérrel. Be lehet állítani úgy a tényeket, hogy hamis képet mutassanak. Nincs jogotok hozzá, hogy összegyűjtsetek valaki ellen mindenféle mendemondát azért, hogy befeketítsétek. Ha az Úr ugyanazzal a lelkiállattal viseltetne irántatok, mint ti a testvéretekkel szemben, akkor irgalmatlanul el kellene pusztulnotok. Hát nem bánt a lelkiismeret? Attól tartok, hogy nem. Még nem jött el az ideje, hogy megtörjön ez a sátáni varázslat. Ha B. testvér valóban olyan volna, amilyennek lefestettétek – pedig tudom, hogy nem olyan –, akkor is igazságtalan lenne az eljárások. {5T 57.3}

Ha meghallgatjuk testvérünk szégyenét, magunkra vesszük azt. A kérdésre, „Uram, kicsoda tartózkodhat sátorodban, kicsoda lakozhat szent hegyeden?”, a zsoltáríró így felel: „Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól a szívében. Nem rágalmaz nyelvvel, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem szerez gyalázatot rokonainak.” (Zsolt. 15:1-3) {5T 58.1}

A pletyka özönét előzné meg, ha mindenki emlékezetében tartaná azt, hogy aki előtt mások hibáit kitergetjük, az a mi hibáinkról is ugyanolyan szabad szájjal beszél majd mások előtt. Törekedjünk arra, hogy mindenkiről csak jót gondoljunk mindaddig, amíg a tények rá nem kényszerítenek az ellenkezőjére. Nem kellene könnyen hitelt adnunk a gonosz szóbeszédnek, amely gyakran az irigység és félreértés torzszülöttje, vagy a tények felfújásából, vagy egyes részeinek elhallgatásából ered. Ha bebocsátjuk szívünkbe a féltékenységet és gyanút, azok szétszórják magvaikat. Ha egy testvér letér a helyes útról, érkezett az idő, hogy igaz érdeklődést tanúsíts iránta. Fordulj hozzá szeretetteljesen, imádkozz vele és érte, s egy pillanatra se feledd, milyen végtelen árat fizetett Krisztus a megváltásáért. Így a haláltól mentheted meg lelkét, s bűnök sokaságát fedezheted el. {5T 58.2}

Egyetlen tekintet, szó vagy hanghordozás is lehet méreggel telített, s tördöfészként mélyedhet valaki szívébe, gyógyíthatatlan sebet ütve. Így követhet meg valakit a kételkedés, a szemrehányás, akit pedig jó munkára alkalmazhatott volna Isten. Így azonban csorba esett emberi méltóságán, és hasznavehetetlenné vált. Némelyik állatfajnál, ha valamelyik egyed megsérül, társai nekimennek és széttépik. Ugyanilyen kegyetlen lelkiületet gyakorolnak a Krisztus nevét viselők is. Álszent vakbuzgósággal köveznek meg olyanokat, akik pedig kevésbé bűnösök, mint ők. Vannak, akik azért mutatnak rá mások hibáira és kudarcaira, hogy eltereljék magukról a figyelmet, s hogy ráadásul Isten és az egyház ügyéért lelkesedőkné tartassák őket. {5T 59.1}

Néhány hete álomban részt vettem vizsgálóbizottsági üléseteken. Hallottam a diákoknak B. testvér ellen felhozott vádjait. Ezek a fiatalok jó ideig alapos, megbízható nevelést kaptak. Azelőtt nem tudták eleget dicsérni a vizsgált testvért. Mert akkor az volt a divat, hogy nagyra becsülik, de most ellene fordult mindenki, s ezek a tanulók most kimutatták a foguk fehéret. Angyalt láttam, súlyos könyvvel a kezében. Lejegyezte az összes tanúvallomást. Mindegyik mellé felírta az illető bűneit, jellemhibáit és tévedéseit. Az is ott állt, hogy mennyiben szolgált javukra a testvér fáradozása. {5T 59.2}

Népünk ma is élvezi B. testvér fáradságos munkájának gyümölcsseit. Nincs köztünk senki, aki több időt szentelt volna a munkájának, mint ő. Tudta, hogy senki sem támogatja, és hálás volt a legkisebb bátorításért is. {5T 59.3}

Főiskolánk egyik nagyszerű célkitűzése az volt, hogy elkülönítse a fiatalokat a világi szokások, dőreségek és a világ bálványimádásának szellemétől és hatásától. Főiskolánknak kellett gátat emelnie korunk erköcstelensége ellen, amely ugyanolyan romlottá teszi a világot, mint Noé idejében. A fiatalokat megbabonázta az udvarlás és a házasság tébolya. Szerелеmsóvár érzélgősség uralkodik soraikban. Éberségre és tapintatra van szükség, hogy megóvjuk őket ezektől a rossz hatásoktól. Sok szülő elvakultságában nem ismeri fel gyermekei hajlamait. Néhányan elégedetten jelentették ki nekem, hogy fiaik vagy lányaik nem vágnak a másik nem figyelmére, pedig gyermekeik titokban efféle közeledést fogadtak el, illetve kezdeményeztek valaki felé. De a szülők annyira belemerültek a világ dolgaiba és a pletykálásba, hogy halvány fogalmuk sem volt minderről. {5T 59.4}

Főiskolánknak az volt a fő célja, hogy lehetővé tegye a lelkeszi pályára való felkészülést, s hogy a fiatalok a különböző területek munkásaivá nevelkedhessenek. A tanulóknak el kellett sajátítani az általános műveltséget, de legfőképpen Isten Igéjét. Ezen a téren nem kielégítő az iskolánk. Nem akadt Istennek szentelt férfi, aki ennek a munkának áldozta volna magát. Isten Lelke ifjakat indított, hogy az igehirdetésre szenteljék magukat, s ezzel a célkitűzéssel jöttek a főiskolára, de csalódnuk kellett. Nem készültünk fel eléggé, hogy megfelelően tanítsuk, neveljük őket, ezért a tanárok – mivel maguk is tudták ezt – azt a tanácsot adták nekik, hogy más tárgykörök felé orientálódjanak, s más pályát válasszanak. Ha azután e fiatalok nem voltak elég szilárdak az elhatározásukban, akkor hagyták rábeszélni magukat, és letettek az igehirdetésre való felkészülésről. {5T 60.1}

Ez a megszenyeteletlen tanítók rábeszélésének következménye, azoké, akik csak a fizetésért dolgoznak, akiket nem itatott át Isten Szentlelke, és nem egyek Krisztussal. Senki sem tett többet ezen a téren, mint B. testvér. Főiskolánkon a Bibliának kellene az egyik fő tantárgynak lennie. {5T 60.2}

Ez a könyv tudunkra adja, hogyan éljük le mostani életünket, s miként tudjuk biztosítani az eljövendő, örök életet. Ezért értékesebb a tanulók számára, mint bármely más könyv. Csak rövid idő áll rendelkezésünkre, hogy megismerkedjünk a benne foglalt igazságokkal. De azt, aki kutatta Isten szavát, s aki többet tudott segíteni a fiataloknak, mint bármelyik másik tanár, hogy megszerezzék a Szentírás ismeretét, most elbocsátották az iskolából. {5T 61.1}

A tanárok és oktatók nem értették meg az iskola célját. Pedig anyagiakat, komoly szellemi energiát és munkát fektettünk bele, hogy azzá tegyük, amivé Isten tervezte. Ezért most nem lenne szabad azoknak engedni át a döntő szót, akik mit sem tudnak arról, hogyan vezette Isten népünket az elmúlt időkben. Az Úr ismételtén tudunkra adta, hogy ne szabjuk iskolánkat a népszerű intézményekhez. Más felekezetek lelkeszei éveket töltenek el tanulmányaikkal. A mi ifjainknak rövid idő alatt kell elvégezni ugyanazt. Ahol most egyetlen igehirdetőnk tevékenykedik, ott húsznak kellene fáradozni, akiket Isten segítségével főiskolánk képezett ki az örömhír terjesztőivé. {5T 61.2}

Sok fiatal, de néhány idősebb igehirdetőnk is elhanyagolja Isten szavát, és megvetik Lelkének bizonyágtételeit. Nem tudják, mi rejlik a bizonyágtételekben, és nem is akarják tudni. Nem akarják felfedezni és kijavítani jellemhibáikat. Sok szülő sem akar okulni a bizonyágtételekből, így aztán nem tudják továbbadni a tanulságokat gyermekeiknek. Azzal mutatják ki megvetésüket az Istentől kapott világosság iránt, hogy homlokegyenest ellenkező irányban haladnak. S éppen a munka központjában, szívében tevékenykedők járnak elől ebben. {5T 61.3}

Most pedig világgá kürtölték a nézeteltéréseket. Azt hiszitek, hogy népünk ettől kedvezőbb megvilágításba kerül Battle Creekben? Krisztus azért imádkozott, hogy tanítványai egyek legyenek, amint Ő is egy az Atyával, hogy megtudja a világ, hogy Isten küldte őt. Miről tanúskodtatok az elmúlt néhány hónap alatt? Az Úr minden szívbe belelát, feltárja indítékainkat, próbára tesz mindenkit. Ki áll majd meg a vizsgán? {5T 61.4}

***** {5T 62}